

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119439799
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:6119439799.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Marty Trnavskej v spore žalobcu: O. K. A.,..., so sídlom I. XX, J., T.: XX XXX XXX, proti žalovanému: M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, o zaplatenie 2.624,03 eur s príslušenstvom, o odvolaniach žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 15. decembra 2020, č.k. 8Csp/2/2020-207, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Stranám náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.180,- eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.200,- eur od 11.1.2017 do 15.3.2017 a zo sumy 2.180,- eur od 16.3.2017 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Výrokom III. žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 45,34 %.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia dlžnej sumy titulom nevráteného úveru, ako aj náhrady trov konania. Žalobca uviedol, že dňa 1.7.2015 jeho právny predchodca - A. A., Q. - uzatvoril so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX. Na jej základe poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 3.000,- eur. Tie sa zaviazal žalovaný splácať v pravidelných mesačných splátkach do 20.7.2020. Žalovaný však porušil svoje zmluvné povinnosti nesplácaním úveru riadne a včas, následkom čoho vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 10.1.2017. Po predčasnom zosplatnení žalovaný uhradil len 20,- eur, ktorá bola pripočítaná na istinu. Žalobca si uplatňuje touto žalobou istinu vo výške 2.644,03 eur, zákonný úrok z omeškania zo sumy 2.644,03 eur od 11.1.2017 do 15.3.2017 a zo sumy 2.624,03 eur od 16.3.2017 do zaplatenia.

3. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že sa jedná medzi sporovými stranami o spotrebiteľský vzťah. Podrobil preto zmluvu o úvere prieskumu, či obsahuje všetky zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

4. Súd prvej inštancie po tomto prieskume dospel k záveru, že je nesprávne uvedená povinná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Taktiež zistil, že výška priemernej RPMN bola uvedená nesprávne, pretože zo súhrnných

informácií o údajoch o novoposkytnutých úveroch veriteľmi vyplýva, že za tretí štvrťrok roku 2015 bola výška priemernej RPMN 18,09 %, teda nie vo výške 13,83 % tak, ako je uvedené v zmluve. Na základe týchto skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový.

5. Vzhľadom na to, že žalovaný namietal premlčanie nároku žalobcu, súd prvej inštancie sa zaoberal premlčaním v zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Keďže medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa dĺžka premlčacej doby spravuje občianskoprávnymi predpismi, teda je trojročná. Súd prvej inštancie preto priznal žalobcovi právo na zaplatenie istiny zo splátok úveru splatných od 20.12.2016 do 20.7.2020, t. j. nárok na zaplatenie ktorých v čase podania žaloby na súd dňa 22.11.2019 nebol premlčaný, spolu 44 splátok po 50,- eur ($3000 : 60 = 50$), čo predstavuje 2.200,- eur. Keďže žalovaný dňa 15.3.2017 uhradil sumu 20,- eur, po odpočítaní tejto úhrady je žalovaný podľa súdu prvej inštancie povinný zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu 2.180,- eur. V zostávajúcej časti súd prvej inštancie podanú žalobu z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru a premlčania časti žalovaného nároku zamietol.

6. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. súd prvej inštancie priznal žalobcovi z nezaplatenej úverovej istiny a zmluvných úrokov dojednaný úrok z omeškania, ktorý je v medziach zákonného úroku z omeškania 5 % zo sumy 2.200,- eur od 11.1.2017 do 15.3.2017 a zo sumy 2.180,- eur od 16.3.2017 do zaplatenia.

7. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 CSP súd prvej inštancie priznal v spore úspešnejšiemu žalobcovi pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 2.180,- eur, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 72,67 %, jeho neúspech 820,- eur, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 27,33 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 45,34 % ($72,67 \% - 27,33 \%$). Súd prvej inštancie preto priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 45,34 %.

8. V zákonom stanovenej lehote proti výroku II. tohto rozsudku podal odvolanie žalobca.

9. Žalobca uviedol, že výška priemernej RPMN uvedená v zmluve vo výške 13,83 % je správna a v súlade so zákonom. Ministerstvo financií SR zverejňuje tieto priemerné hodnoty RPMN najneskôr v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka na svojom webovom sídle podľa § 2 vyhlášky MF SR č. 289/2010 Z. z. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch účinného k dátumu uzavretia zmluvy, teda k 1.7.2015, pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení RPMN je priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok. Nakoľko zmluva bola podpísaná dňa 1.7.2015, čo bolo v lehote 15 dní od zverejnenia priemernej hodnoty RPMN za 2. štvrťrok 2015, tak sa do zmluvy správne uviedla ešte hodnota priemernej RPMN za 1. štvrťrok 2015. Uvedená výška priemernej RPMN vychádza zo zverejnenia priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov za 1. štvrťrok 2015, podľa ktorej pri ostatných spotrebiteľských úveroch so zmluvnou splatnosťou nad 1 do 5 rokov, čo je tento prípad, bola priemerná hodnota RPMN 13,83 %, ako bolo správne uvedené v úverovej zmluve. Navyše tvrdenie súdu prvej inštancie o tom, že zmluva mala obsahovať údaj za 2. štvrťrok 2015 nie je správne, keďže tento údaj (18,09 %) bol zverejnený Ministerstvom financií až na konci júla 2015 (po ukončení 2. štvrťroka 2015) a zmluva sa uzatvárala dňa 1.7.2015.

10. Žalobca mal ďalej za to, že napadnutý rozsudok je nedostatočne odôvodnený a z tohto dôvodu nepreskúmateľný. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku riadne nezrejmil svoje myšlienkové pochody a vyvodené právne závery, najmä keď z rozsudku nie je zrejmé, na základe akej úvahy dospel k záveru, že v zmluve je nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Tá bola v zmluve uvedená správne a to vo výške 4.132,20 eur (čl. 2 zmluvy) a bola vypočítaná nasledovne: počet splátok (60) x výška splátky (68,87 eur) = 4.132,20 eur.

11. Vzhľadom na tieto skutočnosti žalobca žiadal odvolací súd, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v celom rozsahu a priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za podané odvolanie.

12. V zákonom stanovenej lehote proti výroku I. tohto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal aktívnou vecnou legitimáciou. Žalovaný zastával presvedčenie, že žalobcovi nesvedčí aktívna vecná legitimácia. Ďalej žalovaný tvrdil, že žalobca nepredložil listinný dôkaz o tom, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 11.1.2017 sa dostalo do jeho dispozície. Žalobca tak nepreukázal, že mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s jej obsahom. Preto neboli podľa žalovaného splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. V tejto súvislosti žalovaný upozornil súd prvej inštancie na § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný uzatvoril, že nakoľko žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, neboli potom splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky na žalobcu. Pohľadávka k danému obdobiu podľa žalovaného neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávok je neplatná. Na tomto základe žalovaný žiadal odvolací súd, aby zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie a aby zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

13. K podanému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca. Konštatoval, že vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti úveru doručoval žalovanému obyčajnou poštou v zmysle Všeobecných obchodných podmienok. Upozornil ďalej na to, že žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie nepoprel, že by mu vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti úveru nebolo doručené. Považuje preto takéto skutkové tvrdenie za nesporné. Žalobca následne nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že nie je aktívne vecne legitimovaný. Žiadal odvolací súd o potvrdenie žalovaným napadnutej časti rozsudku súdu prvej inštancie.

14. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

15. Žalobca úvodom svojho odvolania namietal, že v zmluve o úvere je uvedená priemerná RPMN v súlade so zákonom. Tú uviedol v zmluve vo výške 13,68 %, pričom podľa žalobcu zodpovedá hodnote priemernej RPMN za 1. štvrtrok 2015.

16. S týmto názorom žalobcu sa odvolací súd nestotožňuje.

17. Podľa § 9 ods. 2 písm. z) zákona o spotrebiteľských úveroch (účinného k času uzatvorenia zmluvy) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

18. V posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrtroka sa na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky zverejnia informácie o priemernej RPMN (§ 2 vyhlášky MF SR č. 289/2010 Z. z. účinnej ku dňu uzatvorenia zmluvy).

19. Zmluva o úvere bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným uzatvorená dňa 1.7.2015. Bola uzatvorená v prvom dni tretieho štvrtroku roku 2015. Za tretí štvrtrok roku 2015 bola priemerná hodnota RRPM zverejnená podľa vyššie uvedenej vyhlášky až dňa 31.7.2015. Vzhľadom na to, že dňa 1.7.2015 ešte nebola zverejnená priemerná hodnota RPMN (teda za tretí štvrtrok roku 2015), správne mala byť uvedená priemerná hodnota RPMN za druhý štvrtrok roku 2015 (a nie prvý, ako sa mylne domnieva žalobca v odvolaní). Za druhý štvrtrok roku 2015 bola priemerná RPMN vo výške 18,01 %. V zmluve je uvedená priemerná RPMN je výške 13,83 %, ergo nesprávne. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa tak považuje za bezúročný a bez poplatkov [§ 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch]. Odvolací súd sa nevenoval ďalšej odvolacej námietke žalobcu týkajúcej sa dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (nesprávne uvedenej celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť), keďže už nesprávne uvedená priemerná RPMN spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

20. Žalobcovi tak bola správne súdom prvej inštancie priznaná iba nesplatená istina úveru. Vzhľadom na tento záver súd prvej inštancie správne vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). To je dôvodom na potvrdenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku II. odvolacím súdom (§ 387 ods. 1 CSP).

21. Žalovaný vo svojom odvolaní namietal výrok I., keď konštatoval, že nakoľko žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, neboli potom splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky na žalobcu. Pohľadávka k danému obdobiu podľa žalovaného neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávok je neplatná.

22. Odvolací súd sa s týmto tvrdením žalovaného nestotožňuje.

23. Podľa § 151 ods. 1 a 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

24. V civilnom sporovom konaní platí, že vykonávaniu dôkazov predchádza identifikácia skutkových tvrdení strán sporu na sporné a nesporné. Dokazovanie vykonáva súd prvej inštancie iba v prípade sporných skutkových tvrdení strán sporu a, naopak, nevykonáva dokazovanie na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán sporu. Citované ustanovenie § 151 CSP kladie na účinné popretie skutkových tvrdení protistrany kvalitatívne nároky pod podmienkou ich neúčinnosti. Popretie skutkových tvrdení protistrany musí byť podporené uvedením vlastných tvrdení o predmetných skutkových okolnostiach. Stranu sporu zaťažuje procesné bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany. Ak strana sporu neunesie bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany, nastupuje ako procesný následok uplatnenie domnienky, že skutkové tvrdenia protistrany sú nesporné.

25. V konaní pred súdom prvej inštancie žalovaný nepopieral, že by mu vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nebolo doručené, resp. že žalobca predčasnú splatnosť úveru nevyhlásil. Išlo o nesporné skutkové tvrdenie. Takéto nesporné skutkové tvrdenie tvorí základ zisteného skutkového stavu veci, z ktorého súd prvej inštancie aj pri meritórnom rozhodnutí správne vychádzal. Žalovaná pohľadávka žalobcu sa na základe uvedeného považuje za splatnú.

26. Preto súd prvej inštancie správne čiastočne vyhovel žalobe (výrok I.). To je dôvodom na potvrdenie výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie z dôvodu jeho vecnej správnosti (§ 387 ods. 1 CSP).

27. Odvolací súd potvrdil i závislý výrok III. o trovách konania z dôvodu jeho vecnej správnosti, ktorá sa odvíja od pomeru úspechu sporových strán v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 387 ods. 1 CSP).

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP tak, že stranám sporu náhradu trov konania nepriznal, nakoľko boli v odvolacom konaní obaja neúspešní (žalobca napadol odvolaním výrok II., ktorý odvolací súd potvrdil z dôvodu vecnej správnosti, žalovaný napadol odvolaním výrok I., ktorý odvolací súd potvrdil z dôvodu vecnej správnosti).

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).